

[Holstein.]

Med Hensyn til Fredskovspligtens Konstatation er jeg ogsaa enig med den ærede konservative Ordfører i, at det vil være rimeligt og billigt, om det var Staten, som bar Omkostningerne derved, fordi det først og fremmest er en Statsinteresse at faa Fredskovspligten konstateret og faa den konstateret i hele det Omfang, hvori den faktisk foreligger, selv om det maaske kan være vanskeligt at faa det bevist. Det gælder ikke saa meget de Arealer, som er blevet Fredskovspligten undergivet ved tinglæste Deklarationer, for dem kan man altid finde, men med Hensyn til de Arealer, som var Skovarealer før 1805, men som maaske, skønt de oprindeligt var Skovarealer, ikke blev drevet som Skovbrug i 1805, kan der vistnok komme Vanskeligheder ved at finde, i hvilket Omfang Fredskovspligten paa hviler Arealerne. Og da dette, som sagt, i udpræget Grad er en Statsinteresse, mere end det er den private Interesse, saa synes jeg, at det er rimeligt, at det er den, der er den mest interesserede i at faa dette Forhold oplyst og fastlagt, som betaler Omkostningerne, altsaa i dette Tilfælde Staten, saaledes som det var foreslaaet i det Lovforslag, vi havde til Behandling i Fjor.

Med disse Bemærkninger, som jeg haaber, at det kommende Udvalg vil tage velvilligt Hensyn til, vil jeg i øvrigt i det store og hele anbefale Lovforslaget som et værdifuldt og betydningsfuldt Fremskridt for vore Skove.

Chr. Ernst Christensen: Jeg skal tillade mig at gøre et Par Bemærkninger om det Afsnit i det foreliggende Lovforslag, der omhandler Sønderjylland. Jeg kan udtale min Tilfredshed med, at den sønderjyske Skovlov nu kommer til at fremtræde som Led i den almindelige for hele Landet gældende Skovlov, især fordi Landsdelene saa kommer ind under de Dispensationsbestemmelser, som ganske manglede i det i 1933 forelagte sønderjyske Lovforslag; men af forskellige Grunde tror jeg dog ikke, at de i Lovforslaget foreslaaede Bestemmelser for Sønderjylland kan gennemføres.

Man kan ikke — og her kan jeg bygge paa de sønderjyske Amtslandinspektørers samstemmende Udtalelser — lægge Forordningen af 2. Juli 1784 til Grund for Fredskovspligten for Privatskovene. Der er ingen af de sønderjyske Amtslandsinspektører, der rigtig vil vedkende sig denne Forordning af 2. Juli 1784, de kender den ikke dernede, den skal efter Sigende ligge hengemt i Landsarkivet i Aabenraa, og saa maa den vel ogsaa kunne bringes for Dagens

Lys. Det vil imidlertid være urimeligt at lægge Bevisførelsen for, at der ikke eksisterer Fredskovspligt efter § 1's Afsnit om Sønderjylland, over paa Skovejerne, fordi det saa godt som altid vil være umuligt at faa konstateret, om Skovgrunden først er blevet indtaget til Skovdyrkning efter Udstedelsen af Forordningen af 2. Juli 1784.

Den Ordning, som vi paa dette Omraade har i de sønderjyske Landsdele, bygger paa Matrikullen af 1876, den sidste preussiske Matrikul, og der er aldrig Tale om Forordningen af 1784, der er heller ikke Tale om Bønderskov, der er Tale om „Holzung“, det kan maaske bedre oversættes ved Træbevoksning end ved Skov. Dette Ord „Holzung“ omfatter alt, Storskov, Stævningsskov, Kratskov og Læbælter; selv ganske smaa Trægrupper med kun en halv Snes Træer er matrikulerede og staar under Kulturarten „Skov“. I mange Tilfælde er disse Trægrupper saa smaa, at de slet ingen forstmæssig Betydning har og maa, saaledes som det ogsaa er anført fra denne Talerstol, nu vel kunne falde ind under de minimale Skovgrupper, som der kan dispenseres for. Det forekommer desuden, at Parceller, der allerede var ryddet i 1880, staar noteret som Skov. For at undgaa Tvistigheder vil det være nødvendigt at indsætte den hidtil gældende Dispensationsbestemmelse; hvis Skoven var ryddet før 1914 og ryddet af den tidligere Ejer, skal Arealet kunne undtages for Fredskovsforpligtelsen og Skovbetegnelsen slettes i Matrikullen.

Jeg haaber, som sagt, det vil være muligt at indføre disse, som jeg tror, nødvendige Ændringer i Lovens Bestemmelser for Sønderjylland.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg takker de forskellige Ordførere for deres mere eller mindre Velvillie over for det foreliggende Lovforslag. Efter de faldne Udtalelser haaber jeg, at der skal være god Udsigt til ved videre Forhandling her i Tinget at opnaa et gunstigt Resultat og faa gennemført en mere moderne Skovlovgivning.

Til det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Usserød) skal jeg sige, at det er jo muligt, det ærede Medlem har Ret i sin Udtalelse om, at man burde indføre en Minimumsbestemmelse med Hensyn til Skove, som man har foreslaaet det indført ved Plantager.

Til det ærede Medlem Hr. Nørskov skal jeg sige, at jeg har ikke noget imod, at man i Udvalget forhandler de mange forskellige Paragraffer, som det ærede Medlem ønskede skulde optages til Forhandling, og hvori han ønskede, der skulde foretages Ændringer.